979 - Ақсом ва намудхои тавассул

савол

Ақсом ва намудхои тавассул кадомхоянд?

Чавоби муфассал

Хамду сано барои Аллох.

Мурод аз тавассул ва васила чахор чиз аст:

Аввал: Имон бе он комил намешавад, ки он тавассул ба Аллоҳ бо имон ба $\bar{\mathsf{y}}$ ва паёмбараш ва фармонбардории $\bar{\mathsf{y}}$ ва паёмбараш аст. Ин ҳамон чизест, ки дар ояти зерин омадааст:

سورة المائدة: ٣٥

«Эй касоне, ки имон овардаед, аз Аллох битарсед ва ба су́и У васила биҷу́ед». (Сураи Моида: 35).

Тавассул ба Аллоҳ бо номҳову сифатонаш ва тавассул ба \bar{y} бо тоату ибодатҳое, ки тавассулкунанда анҷом додааст ва Аллоҳро бо воситаи он дуо мекунад ва монанди он, ба ин қисм дохил мешавад.

Дуввум: Тавассул ба сӯи Аллоҳ бо дархости дуо аз паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) дар ҳангоми зиндагии Ӯ ва ҳамчунин дархости дуои мӯъминон аз ҳамдигар мебошад. Ин ҳисм тобеи ҳисми аввал буда, ба он тарғибу ташвиҳ карда шудааст.

Саввум: Тавассул ба чох ва зоти махлук, мисли ин ки бигўяд: Эй Аллох! Ман ба чохи паёмбарат ё калимахое монанди ин, ба Ту тавассул мекунам. Ин гуна тавассулро баъзе аз донишмандон чоиз донистаанд, вале ин дидгох заиф мебошад. Дидгохи сахех ин аст, ки ин гуна тавассул қатъан харом аст, зеро дар дуо танхо бо номхову сифатони Аллох тавассул

карда мешавад.

Чаҳорум: Тавассул дар урфи бисёре аз мутааххирон ин дуои паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) ва ёрй талабидан аз ў (ва ёрй талабидан аз мурдагон ва авлиё) аст. Ин гуна тавассул ширки акбар аст, зеро дуо ва ёрй талабидан дар корҳое, ки танҳо Аллоҳ қодири он аст, ибодат мебошад, ки анҷом додани он барои ғайри Аллоҳ ширки акбар аст.

Аллоҳ донотар аст.